

[Per Hækkerup.]

lem i forbindelse med Pontoppidan — det er ikke Pontoppidans skyld — men jeg har gjort mig den uøjeblikkelig at prøve på at slå efter i erindringen og fået det bekræftet ved at slå efter i Pontoppidans eget erindringsværk, at Pontoppidan ganske rigtigt i anden del af sine erindringer — den bærer titlen „Hamskifte“ og er et led i 4 erindringsbøger, der samlet bærer titlen „Undervejs til mig selv“ — taler om hamskifte. Jeg ved altså ikke, hvor langt det ærede medlem er nået på sin udviklings løbebane, men jeg lagde mærke til, at sidste del hos Pontoppidan hedder „Arv og gæld“, og jeg ved ikke, hvornår det ærede medlem for sit vedkommende er parat til at vedstå arv og gæld efter 30 års mishandling af dansk arbejderbevægelse. Men det bliver interessant at se, når det ærede medlem er nået så langt.

Men når det ærede medlem siger, at der er sket hamskifte, så mener jeg at have fundet forklaringen derpå netop i Pontoppidans anden erindringsbog side 17 — jeg beder om tilladelse til et citat. Her taler Pontoppidan om sine ungdomserindringer, om sin oplevelse ved at høre en dansk præst, en dansk Savonarola — det ærede medlem ved sikkert, hvad det er for en figur — og i den anledning siger Pontoppidan:

„Det fortælles, at da grønlænderne var bleven kristnede og af bibelhistorien havde hørt om profeten Jonas og hvalfisken, gik de længe efter til flænsning og opsprætning af en fangen hval med et gudfrygtigt håb om, at der af dens indvolde skulle opstige en skindklædt helgen med en stråleglorie som en midnatssol. Men er der egentlig grund for os til at hovere over vore eskimoiske landsmænd fra dengang? Oplever vi ikke gang efter gang, når et deklamatorisk talent træder frem i dansk eller fremmed ornat, at folk trænges om hans talerstol med forventning om at møde en ny åbenbaring?“

Det er åbenbart det stykke, der har fået det ærede medlem til at betjene sig af be-

tegnelsen hamskifte. Det er åbenbart samme ønske, der ligger bagved. Jeg bekender, at mine naturvidenskabelige kundskaber er små. Jeg forstår godt, at det ærede medlem foretrækker at sætte ordet hamskifte i forbindelse med begrebet sommerfugl fremfor med begrebet slanger. Sommerfugle er nemlig umiddelbart mere tiltrækkende end slanger. Til gengæld vil jeg sige, at jeg i og for sig er interesseret i, at det ærede medlem foretrækker at knytte sit hamskifte til sommerfuglebegrebet fremfor til slangebegrebet. Forholdet er nemlig det, at slanger lever meget længere. Vi har i Zoologisk Have haft pythonslanger, der er blevet 28 år gamle, og slanger kan vist leve, indtil de er et halvt hundrede år. Derimod plejer sommerfugle kun at leve ganske kort tid; ganske vist kan de ligge temmelig længe i puppe, men når de først har foretaget hamskifte, så lever de normalt kun en sommer — det vil i folketingets sprogbrug sige i løbet af perioden indtil næste valg.

Erik Eriksen: Den ærede socialdemokratiske ordførers sidste indlæg illustrerede ganske tydeligt, hvad jeg sagde i formiddags, at også socialdemokratiet har sine problemer, så jeg skal ikke blande mig i denne broderstrid. Men jeg må sige til den højtærede statsminister, at når han siger, at socialistisk folkeparti jo også vil frembyde problemer med hensyn til forsvars- og udenrigspolitik, og udtaler håbet om, at venstre og det konservative folkeparti vil stå sammen med socialdemokratiet om bekæmpelsen af den politik, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen og socialistisk folkeparti gav udtryk for, så behøver jeg ikke at svare den højtærede statsminister, det ved ministeren godt. For øvrigt har jeg kun at sige, at vi har jo aldrig nogen sinde fra vor side, ikke i mindste måde, gjort forsøg på at anvende udenrigspolitiske problemer eller forhold til fremme af indre politiske, aldrig!

Når den højtærede statsminister endelig vil fastslå enighed mellem venstre og de